

Atelier de creație al profesorilor de educație plastică din mun. Bălți

„Perceperea artistică a operelor de artă plastică din cultura națională și universală.”

„ ...Urișa roată vremii ânapoi eu o întorc...
Unde lumea în căi nouă, după nou cîntar măsoară,
Acolo îmi place roata cite-o clipă să opresc...
M. Eminescu „Memento mori””

Egiptul antic / Templu lui Ramses II /

Mesopotamia. or. Babilon

Grecia antică / Templu zeiței Artemis /

Roma antică / Forumul roman /

Activitățile programate în cadrul atelierului de creație s-au axat pe realizarea următoarelor obiective:

1. Exprimarea percepției artistice față de operele selectate din cultura națională și universală.
2. Cunoașterea ramurilor și speciilor artelor plastice.
3. Compunerea prin intermediul „dreptunghiurilor de aur”, pe F.A.3 o lucrare în tehnică mixtă la tema : „Civilizații antice”,
4. Analiza operei de artă plastică /arhitectură, sculptură / conform algoritmului.

Activitatea – training la care au participat 23 de profesori din instituțiile de învățământ preuniversitar din municipiu s-a referit la **formarea competențelor de comunicare artistică și auto-exprimare prin simboluri vizuale**, aplicarea unor structuri de proiectare flexibile și

adaptarea competențelor transversale, transdisciplinare și specifice la condițiile existente, dezvoltării imaginației creative, spiritului de observație, a capacităților de analiză, comparație, critică constructivă, gândire divergentă și convergentă, auto-expresie și auto-afirmare, receptivitate emoțională toate acestea fiind însoțite de un proces continuu de creație și invenție.

Funcția esențială a procesului de creație o constituie imaginația. Imaginația este definită ca un proces de combinare a imaginilor, ceea ce se potrivește mai mult imaginației artistice. Fiind componenta cea mai importantă a creativității, însușirile prin care ea se manifestă pot fi considerate drept principalele caracteristici ale creativității. Ea vizează interacțiunea dintre operații (cunoaștere, memorie, gândire convergentă – divergentă, apreciere critică); (conținuturi exprimate: complementar, semantic, simbolic, imagistic), produse proiectate realizate ca: elemente, clase, relații, sisteme, transformări, predicții).

Funcția pedagogică a creativității determină modul de comportare a personalității creatoare, angajată în proiectarea unor acțiuni educaționale – didactice realizabile în condiții de transformare continuă a raporturilor subiect-obiect. Definiția conceptului de creativitate pedagogică presupune valorificarea deplină a componentelor structural-funcționale, analizate anterior, interpretabile și realizabile în sens prioritar formativ. Structura creativității pedagogice evidențiază anumite caracteristici specifice, dezvoltate la nivelul: produsului creator, procesului creator, personalității creatoare.

Fluiditatea – este posibilitatea de a-ți imagina în timp scurt numeroase imagini sau idei, unele fără utilitate, dar printre ele găsindu-se și cele adecvate soluții căutate;

Plasticitatea – este ușurința de a schimba punctul de vedere, modul de abordare a unei probleme, când un procedeu se dovedește inoperant;

Originalitatea – este expresia noutății, a inovației; când vrem să testăm această calitate la cineva, ea poate determina prin rapiditatea statistică a unui răspuns. Aname originalitatea garantează valoarea rezultatului muncii creatoare (*Vigotskii L. S., Psihologia artei*).

Disocierea – este capacitatea combinatorie a două sau mai multe lucruri și fenomene pe care alții nu au avut curiozitatea sau abilitatea de a le asocia.

A fost susținută oră publică în cl. VIA: „**Arta monumentală a civilizațiilor antice** / Egipt, Mesopotamia, Grecia, Dacia /

Lucrarea practică realizată de grupurile de elevi cât și activitatea didactică s-a axat pe opera lui Mihai Eminescu „Memento mori”. Prin intermediul „dreptunghiurilor de aur” activate plastic cu opere monumentale a civilizațiilor antice / **Egipt** - *O, acele utiașe, ănsă multe piramide, Cari stau ca veacuri negre în pustiuri împietrite, Cîte-au mai văzut și ele – ce-ar vorbi de-ar avea glas!*; **Mesopotamia** - *Și pe ziduri uriașe mari grădini suite-n nori; Când poporul gemea-n piețe l-a grădinei lungă poală, Cum o mare se frământă, pe când vânturi o răscoală, Cugeta Semiramide prin dumbrăvile răcori*; **Grecia** - *Astfel Grecia se naște dinîntunecata mare, Poartă-n ceruri a ei temple ș-a ei sarcini de ninsoare*; prezente în opera scriitorului și structurate pe F.A3 prin grupare, unificare, liber organizate și conform „S.A.”

Astfel Grecia se naște dinîntunecata mare, Poartă-n ceruri a ei temple ș-a ei sarcini de ninsoare ...

Imaginația creatoare - constituie o aptitudine importantă care are la bază predispoziții ereditare, mai mult sau mai puțin dezvoltate. Însă dezvoltarea ei presupune multă muncă și exercițiu. Exercițiul realizează rolul altei funcții în structura creativității - al memoriei.

Memoria este numai aparent antagonica imaginației, dar ideile noi se sprijină totdeauna pe acțiunile acumulate în prealabil.

Arta plastică prevede câteva obiective majore:

- 1.Elaborarea noilor sisteme științifice de organizare a activității plastice.
- 2.Elaborarea tehnicilor (metodelor, procedeele de lucru), în cadrul activității de artă plastică.
- 3.Elaborarea formelor și strategiilor de lucru în domeniul artei plastice.
- 4.De a forma un volum de cunoștințe, priceperi, deprinderi la preșcolarii mari, de a aplica în practică acele metode, procedee, forme.
- 5.Formarea abilităților practice la copii.
- 6.Formarea deprinderilor tehnice și grafice de lucru cu diverse materiale (creioane, acuarele, carioca).

Arta plastică este strâns legată de științe, de biologie, anatomie, pedagogie, psihologie, matematică, literatură, muzică

Rolul artei plastice în dezvoltarea personalității dezvoltă perceperea eu-lui, auzului, văzului, gustului estetic. Formăm un volum de cunoștințe, cum să le aplice în practică creând. Formând atitudini, interese față de arta plastică.

Creativitatea include memoria, imaginația, aplică toate cunoștințele, combină cunoștințele, este producerea a ceva original, irepetabil, unical.

Creativitatea este lucrul creierului și este o structură specifică pentru psihicul omului. Cum credeți, în afară de om poate cineva să creeze?

Omul trebuie să-și facă un plan, un proiect pentru a realiza o acțiune, să poată să facă o analiză critică. Creativitatea este o extremă care face posibilă realizarea unor producții sau opere noi. Originalitatea acestui **produs** sau opere este variată, în dependență de persoană, vârstă, intelectul acelei cunoștințe, interese ale persoanei date. Oamenii de știință din pedagogie, psihologie studiază ce este creativitatea, toți o tratează-n mod diferit, dar când se analizează ne dă un **produs**, un tot întreg.

Concluzii: Deoarece funcția de bază a Educației plastice în școala generală este culturalizarea și educarea simțului artistic, dar nu formarea unui artist profesionist, este important ca evaluarea să se axeze nu atât pe profesionalism în realizarea lucrărilor, cât pe gradul de participare, efortul depus, motivație, ideea de creație selectată de elev, expresivitate și originalitate în prezentare etc.